

Klachtencommissie

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 27 juni 2023 inzake klacht tegen de beslissingen inhoudende opname in een accommodatie.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als zijn gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie stelt vast dat klager ook na het vervallen van zijn strafrechtelijke titel van [d.d.] tot en met [d.d.] heeft verbleven bij het [Locatie justitiële instelling] en aansluitend bij [Locatie zorginstelling]. Voor klager is op [d.d.] een zorgmachtiging op basis van artikel 2.3 Wet Forensische Zorg afgegeven met een geldigheidsduur tot [d.d.]. De zorgmachtiging legitimeert, onder meer en voor zover relevant voor de klacht opname in een accommodatie en beperken bewegingsvrijheid.

Anders dan namens klager in de schriftelijke procedure is betoogd, oordeelt de commissie dat het [Locatie justitiële instelling] een rijksinstelling is en als zodanig als een accommodatie in de zin van artikel 1:1b Wvvgz is te kwalificeren.

De commissie verder stelt vast dat verweerders de beslissing tot opname in een accommodatie en beperken bewegingsvrijheid gemotiveerd op schrift hebben gesteld in zogenoemde 8:9-brieven. Deze schriftelijke beslissing is voldoende gemotiveerd en aan klager tijdig uitgereikt. Een afschrift van de schriftelijke beslissing is met een informatiebrief door de geneesheer-directeur aan klager toegezonden. De commissie overweegt daarbij dat verweerder naar haar oordeel voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat vanuit het [Locatie justitiële instelling], waar klager tot [d.d.] krachtens een strafrechtelijke titel verbleef, op die datum is medegedeeld dat de kans dat klager zich zou onttrekken aan de verplichte zorg reëel was en dat verweerder als aangewezen zorgverantwoordelijke hierop diende te acteren. Daaraan doet niet af dat in de periode vanaf het

afgeven van de zorgmachtiging [d.d.] tot [d.d.] verweerder behandeling van klager in een ambulante kader heeft voorbereid.

De commissie overweegt verder als volgt.

Klager stelt dat het besluit tot opname in een accommodatie niet genomen had mogen worden, omdat er geen reden was voor verplichte zorg. Verweerders zijn van mening dat zij een goede belangenafweging hebben gemaakt en hun beslissing tot opname in een accommodatie op de juiste gronden genomen hebben. De commissie oordeelt dat verweerders op basis van de niet vrijblijvende informatie die zij rond [d.d.] van het [Locatie justitiële instelling] hebben ontvangen, mede in aanmerking genomen de recente zorgmachtiging en de wetenschap op of rond [d.d.] dat klager zo snel mogelijk krachtens deze zorgmachtiging gedwongen opgenomen zou worden bij [Locatie zorginstelling] zodra daar een plek beschikbaar was, terecht hebben besloten voor klager een zogenaamde 8:9-brief op te stellen voor zijn beperkt verlengde verblijf in [Locatie justitiële instelling].

De commissie oordeelt dat naar haar oordeel een tijdelijk verlengd verblijf in [Locatie justitiële instelling] in afwachting van opname bij [Locatie zorginstelling] op [d.d.] juist was en de beperking van klagers bewegingsvrijheid noodzakelijk. De commissie is er voldoende van overtuigd geraakt dat de beslissing tot opname op goede gronden is genomen en onder de gegeven omstandigheden qua proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is gerechtvaardigd.

De commissie beoordeelt de klacht als ongegrond.

De commissie ziet in het licht van de ongegrondverklaring van de klacht dan ook geen aanleiding de door klager gevraagde schadevergoeding toe te kennen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.